

SÈRIE 2**OPCIÓ A**

1.

1.1. Es tracta d'un escriptor acostumat a escriure narracions llargues a base d'omplir pàgines i més pàgines sense haver-se de preocupar d'expurgar-les, que rep l'encàrrec d'un responsable del suplement d'un diari d'escriure un conte curt que ha de tenir, ni més ni menys, trenta línies. De fet, el conte mateix de Monzó, que acabarà tenint exactament trenta línies i que, doncs, complirà la condició del conte encarregat, no és més que una descripció, irònicament demostrativa, del fet que un escriptor, no tenint res a dir, és tanmateix capaç d'escriure un conte mesuradíssim sobre el tema de no tenir res a dir.

1.2. En la mesura que l'escriptor que surt al conte en principi no s'assembla gens a l'autor del conte però de fet se ceneix formalment a una regla que no deixa de ser, per ironia, la que segueix el narrador, Monzó sembla riure's amablement de si mateix, perquè és natural d'identificar, en un cas com aquest, autor i narrador. Tanmateix, també aprofita l'avinentsa per riure's, amb una amabilitat semblant, dels autors l'activitat preferent dels quals és escriure novel·les llargues. En definitiva, doncs, el text potser es pot prendre com una ironia intel·ligent, lleugerament sarcàstica, sobre l'ofici d'escriptor de narracions en general, sotmès, com tothom, a les lleis del mercat.

1.3. a) *Grandària* es refereix a la magnitud estrictament material (nombre de pàgines) de l'obra de l'escriptor. *Grandesa*, en canvi, es refereix a una qualitat estètica i, possiblement, moral, d'aquesta obra.

b) El narrador no deixa de ser lògic en considerar poc justificada la sensació de fracàs de l'escriptor per la senzilla raó que, des del punt de vista de l'ofici, que és la que encarna, per exemple, el responsable del diari, el pobre escriptor ha actuat com un professional competent.

1.4. detesta: *abomina, odia, avorreix, execra, no pot suportar,...*

(se'n) configura: *(se'n) disposa, (se'n) ordena, (en) segueix, (n') apareix,...*

(ho) aconseguix: *(ho) assoleix, (ho) ateny, (hi) arriba,...*

(les) expurga: *(les) retalla, (en) fa neteja, (les) neteja, (en) rebaixa el nombre,...*

2. La redacció s'ha de valorar d'acord amb el document "Estructura dels exercicis de llengua catalana i de llengua castellana. Criteris generals d'avaluació"; vegeu l'apartat "**Criteris de valoració de la redacció [Expressió escrita i comentari crític]**".

3.

3.1. a) subordinada adverbial condicional

b) subordinada adverbial infinitiva final

c) subordinada adverbial modal

d) subordinada adverbial causal

e) subordinada adverbial infinitiva temporal

f) subordinada adverbial concessiva

3.2. Subjectes: - la veu de vellut que li ha telefonat del suplement dominical del diari i li ha demanat el conte

- que

CDs: - «Entre una i trenta línies»

- el conte

CIs: - li (ha dit) ; li (ha telefonat); li (ha demanat)

3.3. *què* (relatiu); *què* (interrogatiu); *més, és, Déu, té*.

3.4. La resposta correcta és la c).

3.5. teclejar: “j”: [ʒ], o bé: fricatiu palatal sonor

pogués: “gu”: [ɣ], o bé: aproximant velar sonor

extensió: “x”: [ks], o bé: oclusiu velar sord + fricatiu alveolar sord

absurd: “b”: [p], o bé: oclusiu labial sord

incapaç de: “ç”: [z], o bé: fricatiu alveolar sonor

OPCIÓ B

1.

1.1. Té ocasió de conèixer força moviments artístics: el *modernisme* i el *simbolisme*, que són d'un abast cultural molt ampli, així com l'*impressionisme* (i l'anomenada *revolució dels grisos* i el *luminisme*, que en reben la influència) i l'*art del cartell*, que són específicament pictòrics. D'ideologies polítiques, sent parlar de *comunisme* i d'*anarquisme* (d'aquest no sols en sent parlar, perquè actua amb violència). Quant a invents, l'afectaran molt, com a ciutadà i com a artista plàstic, l'*electricitat* i el *cinema*.

1.2. *informen* → conformen, donen forma (a), doten de forma, inspiren,...

acusaven → manifestaven, posaven de manifest, exhibien, delataven, feien veure, mostraven, exterioritzaven, expressaven,...

basten → són suficients, (amb SN) n'hi ha prou,...

s'apressaren → s'afanyaren, es donaren pressa, s'espavilaren, s'esmerçaren,...

1.3. *s'hi discuteix* → s'hi discutia

han dut → havien dut

ha influït → havia influït

són → eren

té → tenia

hi ha → hi havia

fan → feien

surten → sortien

1.4. a) Termes relacionats amb la llum i el color: *marrons, grisos, luministes, grocs, ombres, negror*, (el quarto) *fosc, tenebrosos*. [A la llista també s'hi podria incloure, potser, *Lumière*: si es fa així, que no es valori però que tampoc es penalitzi.]

b) Palau i Fabre considera l'aparició de l'electricitat i la consegüent desaparició de tenebrositats en les cases modernes, novetat d'una gran transcendència social esdevinguda durant la joventut de Picasso, com un fet diriment, que podria explicar, pel canvi històric –o alternança– intensament viscut pel pintor, l'extrema sensibilitat al contrast entre llum i fosc, “entre la creació diürna i la creació nocturna”, que es posarà de manifest durant tota la seva vida d'artista, és a dir, en el conjunt de la seva obra.

2. La redacció s'ha de valorar d'acord amb el document “Estructura dels exercicis de llengua catalana i de llengua castellana. Criteris generals d'avaluació”; vegeu l'apartat “**Criteris de valoració de la redacció [Expressió escrita i comentari crític]**”.

3.

3.1. • “Barcelona... Picasso”

PRINCIPAL

• “però estem... expandiment”

COORDINADA ADVERSATIVA de la principal

• “que ell vingué... expandiment”

SUBORDINADA SUBSTANTIVA, COMPLETIVA de l'adjectiu segurs

• “sabent que... expandiment”

SUBORDINADA ADVERBIAL GERUNDIVA MODAL

• “que arribava... expandiment”

SUBORDINADA SUBSTANTIVA, COMPLETIVA (CD) del verb sabent

3.2. Subjectes: “Picasso”

“tota la seva vida d'artista”

CD: “aquesta alternança”

CRV: “entre la creació diürna i la creació nocturna”

CNs: “d'artista”

“diürna”

“nocturna”

3.3. La resposta correcta és la a).

3.4. Els mots que porten accent diacrític són: *és, més, té, són, món*.

3.5 **Barcelona:** “b”: [b], o bé: oclusiu bilabial sonor

sabent: “b”: [β], o bé: aproximant bilabial sonor

expandiment: “x”: [ks], o bé: oclusiu velar sord + fricatiu alveolar sord

potser: “s”: [s], o bé: fricatiu alveolar sord

més important: “s”: [z], o bé: fricatiu alveolar sonor